

et af de andre Lande at anvise Personer, der under Krigen har vist *unational Holdning*, og at den nationale Lovgivning og Administration i det hele bør tilstræbe at hindre saadanne Personer i at tage Arbejde i et af de andre Lande.

Der var endelig Enighed mellem de kontraherende Lande om, saafremt et eller flere af de nordiske Lande ikke for Tiden skulde kunne tiltræde Konventionen, da at opfordre saadanne Lande til at deltage i de i Konventionen omhandlede Udvalg.

Ved at stille den offentlige Arbejdsanvisning til Raadighed for de arbejdssøgende skaber Konventionen Mulighed for en *større Planmæssighed i Udvekslingen af Arbejdskraft end hidtil*, hvilket baade vil have Betydning under den nu herskende Knaphed paa Arbejdskraft og under Forhold, hvor der i de kontraherende Lande eller i et af disse findes større Ledighed.

I Forholdet mellem Danmark og Sverige har man allerede gennem det sidste Aars Tid praktiseret et Samarbejde mellem Arbejdsanvisningsmyndighederne efter de i Konventionen fulgte Retningslinier.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning vedtoges enstemmigt i begge Ting.

---

7. Rigsdagsbeslutning i Anledning af den i Washington den 22. August 1947 undertegnede Laanekontrakt mellem Danmark og International Bank for Reconstruction and Development. (Finansminister *Thorkil Kristensen*). [A. Sp. 4385. — C. Sp. 1703 og 1707].

Behandlet først i *Folketinget*. Anmeldt $23/9$ (F. Sp. 5191). Behandlingsmaaden $24/9$ (F. Sp. 5207). 1. Beh. $25/9$ (F. Sp. 5260, jfr. 5195). Partiernes Ordførere: Kolbjørn, Jensen-Broby, Aksel Møller, Aksel Larsen, Bertel Dahlgaard, Stærmosé og Stareke. Henvist til Finansudvalget. Betænkning $1/10$ (B. Sp. 1471). (Ordfører: Jensen-Broby). 2. (sidste) Beh. $1/10$ (F. Sp. 5383).